

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petit vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek poseben.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I, nadstropje. — Telefon 2034.

Upravljeništvo: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Savčičeva akcija za razpis novih volitev

V načelu je baje že dosežen sporazum glede razpisa volitev, pogajanja pa se vrše še za volilno vlado — Režimovci zahtevajo koncentracijsko, sporazumaši pa nevtralno volilno vlado

Beograd, 31. oktobra. V beograjskih političnih krogih z naraščajočo pozornostjo zasledujejo akcijo Miloša Savčiča, ki je zadnje dni zopet imel več sestankov z volilnimi politiki četrtovne koalicije. Če tudi ta akcija doslej še ni rodila pozitivnih rezultatov, je vendar dovedla do tega, da so posamezne skupine zavzele jasnejše in precinješče stališče. Kolikor se more doslej ugotoviti, si prizadeva g. Savčič spraviti vsa ta različna stališča v sklad tako, da bi moglo v doglednem času priti do razščenja situacije.

Upoštevajoč stališča KDK si g. Savčič predvsem prizadeva pridobiti koalicijске stranke za sporazum glede razpisa skupščine in razpisu novih volitev. Baš v tem pa obstajajo največje težkoce, ker se režimsko stranke volitev v sedanjem trenutku boje. Za volitve pod vsakim pogojem so edino radikalni okrog glavnega odbora, če tretja, tudi brez predhodnega sporazuma s KDK. Enakega mnenja je tudi nezameniten del demokratov. Za brezpojno volitve so nadalje samo še zemljoradniki.

Proti volitvam v vsakem slučaju pa je skupina Velje Vukovičevića, hakerji se pristejava tudi slovenski klerikalci. Pod gotovimi pogoji, pred vsem pod pogojem, da se predhodno ugotove in dogovore vse volilne parole, je za volitve Ljuba Davidović. Večina demokratov pa je složno z Vukovičevićem odločno proti volitvam. Sem spada tudi skupina zunanjega ministra dr. Mirkovića.

D. Spaho in dr. Korošec nista brezpojno proti volitvam, zastopata pa mnenje, da bi se moralo z volitvami počakati vsaj še pol leta.

Politiki izven strank, bivši protičevci, Nastas Petrović in ostali disidenti vladnih skupin se izjavljajo brezpojno za volitve in za revizijo ustawe.

Kar se tiče vlade, ki naj bi izvedla nove volitve, je večina politikov mnenja, da bi bilo najumestnejše poveriti volilni mandat generalski ali nevtralni vladi, če se bo našlo primerne ljudi. Splošno pa se čuti vesverski pritisak, da se čimprej najde rešitev iz sedanega položaja, ki postaja vedno nevzdržnejši. Zlasti gospodarski krogi vedno odločnejše zahtevajo, da pride na kraljico vlada, ki bo sposobna povesti državo iz sedanega kaosa.

Beograd, 31. oktobra. V zvezi z akcijo Miloša Savčiča se v političnih krogih prestanjo razpravljajo o spremembah, ki bi imele v kratkem nastopiti. Zatrjuje se, da se na merodajenem mestu že izdeluje načrt za izhod iz sedanje situacije. Beograjski listi beležijo, da preluduje mnenje, da je treba čimprej odstraniti sedanjii režim.

«Politika» ve celo poročati, da se pripravlja dr. Korošec že na umik in da bo Savčičeva akcija končala zaenkrat s tem, da bo prišlo do sprememb načela vlade. Kot naslednik dr. Korošca se imenuje na eni strani Miloš Savčič, na drugi strani pa Aca Stanojević.

Značilno je, da tudi vlada sama že pošilja v inozemstvo poročila, ki govorijo o skorajnjih izprenembah in ce-

lo o razpisu volitev. Tako poročajo z Dunajem, da je tam objavljena sledča poslužbena vest:

»Glede na to, da KDK vztraja pri svojem sklepku, da ne stopi v nikake stike s predstavniki sedanjih vladnih strank, akcija g. Savčiča doslej ni rodila nikakih pozitivnih rezultatov. Venadar pa je dovedlo do tega, da so vladni krogi precizirali svoje stališče do zadrževanja KDK. Kakor se da posneti iz tega stališča so vladne stranke pripravljene pristati ne samo na nove volitve, nareče tudi na revizijo ustawe. Naglaša se le, da mora Narodna skupščina povejeti spremeti proračun, preden bo razpuščena. To pa bi se moglo zgoditi še po novem letu. Kar se tiče revizije ustawe, so vladne stranke slej ko prej mnenja, da mora KDK tozadovno še pred volitvami precizirati svoje stališče, da bodo na ta način volilci točno informirani o stališču poedinim strank.«

Beograd, 31. oktobra. G. Miloš Savčič je danes odpotoval v Bosno, kjer ostane par dni. V političnih krogih se zatrjuje, da mu bo dr. Korošec v soboto, in imenu vseh vladnih strank podal odgovor, ki bo merodajen za nadaljnji razvoj Savčičeve akcije. Današnji beograjski listi poročajo, da je v načelu že dosežen sporazum glede volitev, da pa se vrše razgovori še o tem, kdo najde volitve izvede. Dočim so pristaši sporazuma s KDK za to, da se poveri volilni mandat nevtralni vladi, zahtevajo pristaši vladnih strank, da izvede volitve koncentracijska vlada pod nevtralnim vodstvom.

Iz policijske kronike

Včeraj je prejela ljubljanska policijska direkcija brzovojno obvestilo, naj arretira stavbni podjetnika Alojzija M., ki je osušljen, da je v Krizevčih na Hrvatskem začel neko gospodarsko poslopje. Policia je osušljenca res arretiral in ga izročila sodišču. Ce je M. res požigalec, bo pokazala preiskava.

Nedavno je policija prijela nekega posstopača, ki se je izdajal za Milana Ratkoviča. Mož je med zasiševanjem začel v protislovju in policiji se je zdelo, da ima več masla na glavi. Zato je poslala daktiloskopije odtite njegovih prstov raznim policijskim oblastem in kmalu je zvedela, da se za dozrevnem Milanom Ratkovičem res skriva nevaren mednarodni pistolovec. Dozrevni Ratkovič je bil že 1. 1924 obsojen v Zagrebu radi raznih latvin. Na zagrebski policiji so potom daktiloskopije dognali, da sta Milan Ratkovič in Grgorje Jović ena in ista oseba. Ljubljanska policija je na podlagi tega zvedela, da ločova zasedanje tudi tehnični odsek ministrstva notranjih del, državno pravništvo v Pančevu, sodišče v Beogradu in še več drugih oblasti in sicer radi goljufij, nepoštenih manipulacij in latvin. Ratkovič je nastopal tudi pod imenom Sava Janko in je skrajno nevaren vlonjilec. Ljubljanska policija ga je izročila zagrebškemu sodišču.

Policijsko direkcijo je prejela poročilo od orožniške postaje v Rušah pri Mariboru, da so tam pred dnevi proti veteru trije lopovi napadli poštnega sla, dnevnicanja Levančića, ki je šel iz Ruš in je bil na poti k ambulanci. Napadalci so mu odvzeli 38.000 Din gotovine in 16 pripovedenih pisem.

Toda srčne niso imeli, kajti še istega dne so jih izsledili orožniški. Bili so to Janoš Kumer, Alajz Romeo in Miha Valentan, vsi iz Ruš. Zločinska deteljica si je denar lepo razdelila, vrednostna pisma in papirje so se zapogli. Orožniški so jih izročili sodišču.

Posestnico Jero Jančarjevo iz Breznice, občina Dobrunje, je včeraj na Vodnikovem trgu dobro ukanila neka do 10-letna deklinka. Kupila je pet litrov kostanja in ga plačala z reklamnim listkom tvrtke »Trgovski dom iz Maribora«. Reklamni listek je namreč podoben 10-dinarskemu bankovcu. — Delavcu Jožetu Reisu iz Rečne ulice je 28. t. m. nekdo odnesel srebrno uro z verižico v vrednosti 350 Din. Tat je bil pri njem na obisku že pred dobrim mesecem in mu je takrat odnesel črn, 150 Din vreden plišasti klobuk. — Postreščku Mihi Otrinu je nekdo s Cankarjevega nabrežja odpeljal 700 Din vreden vožček, a ključavnariju Franu Pojaršku, stanovanju na Izanski cesti, je nekdo odnesel za 300 Din orodja.

Citajte „Ponedeljek“

Stavbnih katastrof v Ljubljani se ni batí

Zanimiva izjava šefa mestnega gradbenega urada inž. Prelovška o novih stavbah v Ljubljani. — Stavni red bo treba v kratkem modernizirati.

Stavbni katastrofi v Pragi in Franciji sta dali tukajšnjemu časopisu povod za vznemirjevalne vesti glede ljubljanskih novih zgradb. Stavljen je bil celo nekak apel na stavbo oblast za poostreitev stavbnih nadzorstev v Ljubljani.

Z ozirom na to je šef mestnega gradbenega urada, g. mag. stavni direktor inž. Prelovšek izjavil v gremialni seji mestnega magistrata, ki se je vršila dne 26. oktobra t. l. sledče:

»Da se je na podlagi časopisnih notic vznemirilo tudi tukajšnje prebivalstvo, se ni čuditi, kajti tudi pri nas se v zadnjih letih veliko zida in, moram reči, včas tudi hitro zida. Vendar moram v pomirjenje javnosti izjaviti, da so razmere pri nas popolnoma drugačne, kakor one v Pragi. Pri nas vendar še ne vlada takšna mrzlična hitrost v zidanju, trdi nimamo takega gonilnega paraagraf, ki bi spekulante tiral do take nešrečne, in se stavbo gibanje v Ljubljani zdaleka ne da niti v najmanjšem obsegu primerjati z onim v Pragi.«

Pri malih zgradbah, ki so se večinoma dosedaj gradile v Ljubljani, je z ozirom na minimalni pritisak na teren skoro gotovo, da se zgradbati tudi pri event. zmanjšanih fundamentalnih ne bo zrušila. Majhne zgradbe pa železobetonskih konstrukcij v tem obsegu, da bi nosile vso zgradbo na par stebrih, tudi nisoča. Zidane so večinoma v celih ali manj solidnih opeke, ki pa nikjer ne kaže takih sumljivih znakov, da bi bile stavbi nevarne. In če se je kje pokazal tak znak, se je dal dotednik material po gradbenem uradu odstraniti. Fundamental teh malih zgradb so večinoma betonski, monolitni, tako da je delno posedanje skoroda izključeno.«

Pri malih zgradbah, ki so se večinoma dosedaj gradile v Ljubljani, je z ozirom na minimalni pritisak na teren skoro gotovo, da se zgradbati tudi pri event. zmanjšanih fundamentalnih ne bo zrušila. Majhne zgradbe pa železobetonskih konstrukcij v tem obsegu, da bi nosile vso zgradbo na par stebrih, tudi nisoča. Zidane so večinoma v celih ali manj solidnih opeke, ki pa nikjer ne kaže takih sumljivih znakov, da bi bile stavbi nevarne. In če se je kje pokazal tak znak, se je dal dotednik material po gradbenem uradu odstraniti. Fundamental teh malih zgradb so večinoma betonski, monolitni, tako da je delno posedanje skoroda izključeno.«

Včasih zgradbe, katero so se gradile s strani mestne občine, privatnikov, države, železnic etc., to je v notranjem mestu samem, pa so postavljene večinoma na trda, čista gramozna tla ali pa vsaj na ilovnatem ali mešanem trdmem terenu. Pri vsaki večji zgradbi se je dolčil in maksimalni pritisak na cm², katerega se je strogo držati in so vse zgradbe potem na podlagi teh sigurnih predpisov postavljene. Govorilo se je pač lani, da so fundamentali zgradbe na Poljanah tako šibki in teren tako slab, da se mora stavba podpreti. Kako so te gorovice nastale, ne vem. Slutim pa, da so nastale med občinstvom na podlagi napačnega tolmačenja opazk kakega uslužbenca pri tej zgradbi. Fundamentalni te zgradbe so tako zgrajeni v tonu, da njih pritisak na teren nikjer ne presegá 2 kg na cm², kar je za ta teren jasno malo. Kakor je tudi videti pri današnji zgradbi, ki je znotoraj in zunaj skoraj popolnoma ometana, se tudi nikjer niso pokazale niti najmanjše razpokane. V splošnem se zidata, torej, kolikor se more konstatirati, v Ljubljani in ljubljanskem pomeriju še precej solidno. V današnjem stavbenem redu, ki ga bo treba tudi v kratkem modernizirati, pravi § 35., da je treba pregledati stavbo oziroma izvršiti ogled surove stavbe 4krat, in sicer:

1. Pregledati stavbišče pred začetkom zidarskih del pri polaganju temelja, nosečega konstrukcijske dele.

2. pregledati kanalizacijo in gresnice in sicer predno se kanali zasujejo,

3. pregledati, ali so lesene strešne konstrukcije osamljene proti skupini dimnikov ali proti posameznim dimnikom za večja korišča, nego so navadna kuhinjska, in sicer predno se zazidajo blazine. Istočasno je pregledati, ali so vezi v vseh nadstropjih črtežu primerno narejene.

4. pregledati izdelano konstrukcijo po izgotovljenju strehe in predno se zakrije konstrukcija (tem, da se z omotom zamaze, zasuje ali zapazi).

Kadar nastane potreba takega stavbinskega pregleda, tedaj ima o tem graditelj pravčasno obvestiti stavbniško oblast. Pregled se ima na to izvršiti vsaj v 24 urah.

Graditelj ima torej o tem pregledu vselej obvestiti pravčasno gradbeni urad. To se pa tudi v Ljubljani, dasiravno gradbeni hitrost ni bila tako velika, ni vedno dogajalo. Neštetokrat smo moral potom okrožni opozarjati stavbnike, da se tega paragrafa točno držijo, pa je bilo vse zaman.

Ne samo v teh 4 slučajih, temveč današnje moderne konstrukcije, posebno železobetonska, zahtevajo večkratni pregled, kar bo treba pri novem stavbenem redu upoštevati. Za tak pregled, kakor ga mora vršiti mestni gradbeni urad, danes tudi primanjkuje potrebnih inženjerjev. Zatorej bom stavljal s posebnim poročilom predlog, da naj se stavbniški urad v to svrhu dodelita 2 tehnični moći, in sicer v oddelki IV., ki oskrbujejo stavbne komisije in stavbno policijo. Tako bodo vsaj 4 tehnični moći oskrbovale to službo.

Ne samo pregled konstrukcij v statistič. oziru, temveč tudi natančen pregled ter-

na, točen pregled in preizkušnja izvršenih betonskih mas, še pred tem pa preizkušnja dotičnega cementa ali pa opeke, bodo glavni pogoji pri izvršitvi bodočih stavb. To nam jasno kaže in zahteva praski slučaj.

Ne samo to, v interesu javnosti in delavstva, ki je izpostavljeno pri takih nevarnostih, temveč tudi v interesu stavbne gospodarje samega je, da dá ves material v dvomljivih slučajih preizkusiti pri tukajšnjem preizkuševalcu, na tehnični. Dalje je tudi zahtevati od vsakega podjetja, da ima v stavbi, kakor zahtevajo, da to stavbeni red in mestni gradbeni pogoji, za to popolnoma usposobljenega namestnika in ne samo kaže polarja.

Povoljni uspehi takega nadzorstva bodo doseženi, ako bodo sodelovali pri tem tudi stavni gospodarji sami. Nemogoče je da bi stal pri gradnji vsake nove hiše ali hišice uradni strokovnjak, katoliči iz tega bi bil potreben uradni aparat strokovnjakov, karskih ne zmore niti najobvezite mesto. Pri gradnji majhnih hiš mora gradbeni gospodar zgradbo nadzirati po direktivah in nasvetih, ki mu jih daje in jih bo zmerom rada dajala stavbna oblast. Na primer glede uporabnosti materiala, glede mešanice betona, male i. dr. Vse važne konstrukcije, zlasti glede železobetona in kakovosti terenata, itak pregleda in bo pregledovala stavbna oblast. To je in bo postopanje pri manjših hišicah oziroma manjših zgradbah.

Vsekakor pa je druga stvar pri gradnji večjih stavb. Tu je stavni gospodar vezan na dobrega privatnega strokovnjaka kot stavbnega vodjo, ki se stavbi lahko posveti v zadostni meri. Obračati bi se bilo tudi predvsem na aut. civilne inženjerje, ki razpolagajo z zadostnim strokovnim znanjem, so zapršenih in imajo tudi uradni značaj. Kakor je že to svojčas predpisalo veliko županstvo, bi se moralna vsa odgovornost pri napravi težjih načrtov statične vsebine, kjer tudi zgradba ali vsaj nadzorstvo vršiti le po oblastveno autoriziranih civ. inženjerjih. Na ta način bi se posredno gradbenemu uradu prihranilo marsikater dolgotrajno natančno kontrolno delo in bi se v tem pogledu lahko zaneslo v se moralno zanesiti na uradno zapršenje kolege, civilne inženjerje. Stavbna oblast pregleduje klub temu vse važne konstrukcije in statične račune tudi pri večjih stavbah. Vendar je pri sedanjem obsežnem stavbni gibaju nemogoče zahtevati, da bi se stavbna oblast pečala z vsemi detailji vseh večjih zgradb.

Končno naj se omenim, da se zlasti pri zadovoljstvu, kakor tudi zgradba ali vsaj nadzorstvo vršiti le po oblastveno autoriziranih civ. inženjerjih. Na ta način bi se posredno gradbenemu uradu prihranilo marsikater dolgotrajno natančno kontrolno delo in bi se v tem pogledu lahko zaneslo v se moralno zanesiti na uradno zapršenje kolege, civilne inženjerje. Tega postopka se nikakor ne more odobravati in je tudi po stavbenem redu vslak stavni gospodar dolžan uporabljati pri gradnji svoje stavbe le v to opravičene obrtnike. V današnjem času, ko imamo vendar že zadostno število, lahko rečemo še preveč, inteligenčnega naraščaja stavbniš

Na tisto tiko domovanje, kjer mnogi spe nevezdramno spanje

Pozna jesen je že. Ljubljana, ki je sicer tako bela in vesela, postane v tem času nekam otočna. Orumenelo listje po drevoredih nas spominja, da je vse zapisano smrti. Vse je otočno, celo človeku se vsiljujejo v tem času težke misli o minljivosti vsega posvetnega. K sreči smo ljudje tako ustvarjeni, da radi vse pozabljamo in da se zavemo minljivosti vsega posvetnega le redko. V teh dneh umirajoče prorte se človek spomini tudi dragih, ki jih ni več med nami. Enkrat v letu se spominjam mrtvih, enkrat v letu počastimo njihov spomin in se zavemo, da bomo tudi mi kmalu med njimi, eni prej, drugi pozneje. Enkrat v letu stopimo na pokopališče, ki nam jasno priča, da je vse na svetu zapisano smrti.

Spominjam se smrti, ti kliče od vseh strani, ki se približa pokopališču pri Sv. Krištofu. Pločevinast angel nad vratim pri vhodu trobi na ulico, kjer teče življenje, memento mori, spominjam se smrti. Nad drugim vhodom te opozarja napis z že zarjavilimi, nekdaj zlatimi črkami: O vi vsi, ki milimo greste, pomislite in glejte: prahi si in v prah se boš povrnili. Napisa, ki te spominja, da boš zginil v zemlji in boš hrana Črnom, mogoče je bil Aškerčev booter in doma iz istega kraja kot on. Oba sta bila Štajerci iz Globokega pri Rimske Toplicah. O, dobro sem poznal Aškerca. To vam je bil »lušteni človek«.

Kako da ste obiskali ravno Aškerčev grob, sem ga vprišal. Vsakogar se smrti, ti kliče od vseh strani, ki se približa pokopališču pri Sv. Krištofu. Pločevinast angel nad vratim pri vhodu trobi na ulico, kjer teče življenje, memento mori, spominjam se smrti. Nad drugim vhodom te opozarja napis z že zarjavilimi, nekdaj zlatimi črkami: O vi vsi, ki milimo greste, pomislite in glejte: prahi si in v prah se boš povrnili. Napisa, ki te spominja, da boš zginil v zemlji in boš hrana Črnom, mogoče je bil Aškerčev booter in doma iz istega kraja kot on. Oba sta bila Štajerci iz Globokega pri Rimske Toplicah. O, dobro sem poznal Aškerca. To vam je bil »lušteni človek«.

Nad vse romantično in nad vse žalostno je pokopališče pri Sv. Krištofu na Dunajski cesti. Kapelica in hišica kraj nje, kjer stoji grob in oskrbniki pokopališča, te spominjata še na življenje. Tu je vse lepo, vse urejeno, pomeneno, čisto. Sleherna stvar ti pravi, da so tu ljudje, ki opravljajo svoje vsakdanje posle. Nič romantične ni tu in nič žalosti. Ženica, ki jo pobara po oskrbniku, se smeje, kakor vsaka druga ženska. Nehto je vprišal, ali je ni strah v neposredni bližini grobov. Skoraj pomilovalno in triumfalno hkrati ti je odgovorila, da je ni prav nič strah. Nad 30 let stanuje s svojim bratom, oskrbnikom pokopališča v tej hišici, v bližini grobov. In vsem tem dolgem času so jo pustili mrljci v miru. Zdi se, da se mrtvici ne brigajo za nas, vsaj ne toliko, kolikor se mi za nje, in da se jim zdi neumestno, morda celo ponizevalno, vratiati se k smrtnikom, svojim nedokajnima prijateljem in sovražnikom.

Od vhoda vodi dolga bela steza v ravni črti od Dunajske ceste do konca pokopališča. Ta pot je že bolj romantična. Zdi se, da, morda konča, potem pa pot, da vodi v neznan, neskončno lep in prostorn kraj. Ob poti stoje vitke ciprese in nagrobeni spomeniki. Zdi se, kakor bi pot vodila mimo smrti in umazanega življenja v večno življenje in lepoto.

Kreneš po tej ravni beli poti iskat grobovja in oskrbnika. In čim globje prihaš, tem bolj žalostno je vse okoli. Zapusčeni grobovi, zaravelji križi, porušeni spomeniki in izpraznjene grobnice, ki bulijo s svojimi črnimi odpričnimi v žalostno nebo, vse govori o minljivosti in smerti.

Grobar Francelj

Kakor zakleto je vse okoli, ko stopaš po dolgi beli poti na pokopališču pri Sv. Krištofu. Tu pa tam se zabilšči iz orumenele trave in zarjavelih križev ter z najrazličnejšimi ovelimi rastlinjam ovtimi spomeniki lepo in skrbno okrašeni grob z lučico na sredi. Tak grob s pričago svečico ti je skoro v tolažbo v tej puščabi in samoti. Še bolj se razveselš, ko zagledash na kakem grobu človeka, služkinjo ali delavca, ki popravljata in čistita grob. Od nekod prihite celo deček z motiko in previdno vpraša, ali imaš morda grob svojcev, ki bi ga bilo treba očistiti. Tudi mrtvi služijo živim v borbi za vsakdanji kruh.

Pretereš te pa starček, ki se opirajoč na palico počasi pomika po beli poti. Počasi pomika naprej in pogled mu nehote uhača med grobove. Tu pa tam skloni glavo, ker so ga morda oči zabolave v iskanju groba kakrške v življenju dragega mu svojca, morda sina, morda žene. Težko že hodi in težko diha. To je tudi vse, kar te spomin na življenje, ko greš po beli poti med mrtvimi in tičes grobarja Francelja. Grobar Francelj, ki opravlja to službo že nad 30 let in je razna vsem starejšim, ki so hodili za pogreb, ko so mrljče še pokopavali pri Sv. Krištofu, je snažil in popravljal grob. Nekdaj je pri pogrebih nosil kadilico in pomagal duhovniku pri pogrebnih ceremonijah, sedaj pa oskrbuje pokopališče in grobove po naroci.

Grobar Francelj je mož starega kova. Dobričina in bistra glava je. Pričoveduje o pokopališču in njegovih slavnih in neslavnih gostih s posebnim mirom in neko menoma samo grobarjem lastno filozofijo. In kakšen spomin ima! Ve za vse grobove slavnih mož in žena, ki so pokopani pri Sv. Krištofu.

To je že staro pokopališče, ti pričoveduje grobar Francelj. Prvi mrljci so bili tu pokopani l. 1780. Cerkev je bila zgrajena nemara že sto let prej. Oltarna slika je delo znatenega slovenskega cerkevnega slikarja. Predstavlja Krištofa, ki nese Jezuško čež vodo. Bo že znatenita ta slika, je dejal grobar, saj smo jo dali na razstavo starih slik v slikarjev na obrtni šoli in je visela tam skoraj dva meseca.

Pokopališče je bilo sprva zelo majhno. Kapela Lichtenbergovih, ki stoji sedaj sredi pokopališča je bila nekdaj na vogalu. Pokopališče so razširili petkrat. L. 1906 so pokopali zadnjega mrljca. Od tedaj so pokopavali samo v grobniči. Pred tremi leti so pa tudi prepovedali pokopavanje v grobniči. Pravilo, je zaključil grobar, da bo pokopališče do leta 1936 ostalo nedotaknjen,

potem ga bodo ostranili. Kaj bo v resnici z njim, je vpravil s podarom filozofske grobar, se pa ne ve, ker človek ne ve, kakšna bo bodočnost.

Aškerčev čestilec

Ko sem kramtjal z grobarjem, je pristopil starček, ki sem ga videl, kako se je pomakal po beli poti in iskal s trudnimi očmi grob. Z drhtečim glasom je vprišal, kje je grob Antonia Aškerca. S tem je starček vzbudil mojo pozornost in ponudil sem se mu, da ga popeljem v grob velikega slovenskega pesnika.

Ustavila sva se pred grobom, kjer leže poleg Aškerca še pesnik in pisatelj Fran Gestrin, Božidar Raič, pisatelj slovenski, z besedo in perosom ogrevit branitelji narodnih svetinj, Fran Levstik, ekviptor, pesnik, kritik in jezikoslovec slovenski, Ivan Zeleznikar, urednik »Slov. Naroda«, Andrejček Jože itd. Starček je trudoma prečital napis in se zamislil.

Kako da ste obiskali ravno Aškerčev grob, sem ga vprišal.

Vsako leto prideš na ta dan sem, je odgovoril. Veste, mogoče je bil Aškerčev booter in doma iz istega kraja kot on. Oba sta bila Štajerci iz Globokega pri Rimske Toplicah. O, dobro sem poznal Aškerca. To vam je bil »lušteni človek«.

Starček je umolknil. Moja radovednost je postajala vedno večja in rad bi ga bil še kaj vprišal v Aškerca. Ko sem pa videl, da se starček gubanči čelo, kakor bi se poglabljal v preteklost in obujal spomine, sem molčal tudi jaz.

Kakšen pogreb je pa tudi imel, se je zopet oglastil starček.

Starček se ozre zopet na napis na grobnu spomeniku.

Pa ni nič napisano, da je bil duhovnik.

— Nič ni napisano, sem ponovil.

— O materi božji je malo pridigal, je začel starček, malo ali pa nič. Od Kristusa je kaj več povedal, o Mariji je pa molčal.

In na dan velike maše, ko sem ga poslušal v cerkvi, je Aškerčev povedal vsem vernikom v cerkvi: Res je, da moramo častiti Marijo, kot mater našega Odrešenika.

Ampak res je tudi, da vemo o nji iz svpisa le malo in zato o njej ne moremo dosti govoriti. In res je tudi, da nekateri duhovniki le preradi delajo samo »kseft« z Marijo.

Da prav tako je reklo, je vpravil starček. Ženske so po tekole k dekam v Zalec in zatožile Aškerca. »Tehtane je pa tem hišnikom odgovoril: Pustite tega moža pri miru, on je pametnejši od nas vseh.«

In kako pošten človek je bil!

Zopet se je starček zamislil. Vedel sem, da bo povedal nekaj, kar bo dokazalo Aškerčev poštenost.

— Nekoč je prišla k njemu neka Nežinka, je povzel starček. Hotela je plačati mašo z zadnjimi krajarji, ki jih je imela. Aškerčev je pa dejal: Nežinka, ti si revna, siromašna, saj nis nisi nimaš. Kaj boš za mašo dajala, kupi si raje kos kruha in četrtniko vina. Tega si boli potrebe.

Nekoč je pa bila v Trbovljah knapovska maša s procesijo. Rudar je prinesel Aškerčevu denar za mašo in pot. Dal mu je 20 goldinarjev. Aškerčev ga je pa zavrnil, rekoč: Meni pripadajo po vseh pravicah samo 4 goldinarji. Ostale pa vzemim in vrni jih ali jih pa daruj revežem. Jaz jih ne vzamem.

Ko je rudar omenil da so prejšnji gospod vzel vedno za tako mašo in procesijo 20 goldinarjev je Aškerčev odgovoril: A kdo se spomni siromaka? Kdo mu položi cvetje na grob, kdo postavi križ na gomilo?

Se en kotiček je na pokopališču, ki ostane nekaj pozabljen. Kotiček, o katerem pravi pisatelj Zbašnik, da tja zaide le malokatera stopinja in še tista se hitro odmakne, kotiček, o katerem se le malokateri pogled za hip pomudi, da potem plah in prestrašen obreži . . . kotiček zavrnjen v prokletih, ki so storili sami svojemu življenju konec in so zato izobčeni iz blagoslovljene zemlje. Kotiček, ki ga je sama zapuščenost in žalost! Nikogar ni, ki bi se spomnil te nešrečne, ki so umrli mučeniške smrti, — ker jim je usoda naklonila več briksosti, kot jo je moglo prenesti njih ubogo srce. Grob sameva tu pri grobu, brez nakita, brez spomenika, brez velikih rož. Nikogar ni, ki bi tu postal in se spomnil tistih, ki so tu našli svoj večni pokoj.

Grobovi znamenith Slovencev

Starček, nepoznan Aškerčev čestilec, ki je morda edini, ki pride k njegovemu grobu na dan Vsei mrtvih, je odšel. Jaz sem pa šel, da si ogledam grobove še drugih znamenith Slovencev na pokopališču pri Sv. Krištofu.

Ko gledaš grobove, zupičene in pozabljenne, in čitaš napisne na spomenikih, ki jih je že ogladal trdi zob časa, se ti zdi, da vstaja pred teboj stara Ljubljana. Napisni so vsečinoma nemški. Od navadnih smrtnikov, ki so jih polagali v zemljo in jim postavili lesene križe, ni več duha ne slaha. O nekdanji Ljubljani pričajo same še grobniči odličnih ljubljanskih patricijskih rodin. Tu vidis spomenik plemenitašev, baronov, vse nekdanje nemške ali nemčurske aristokracije. Mnogo teh grobov je že popolnoma zupičenih. Tudi visoki naslovni jih niso mogli očeti pozabljeni. Odpreti v samoto strmeče grobnične prizajo, da so še žive.

Enkrat na starem pokopališču, se ti razodene skrivenost, kdo je večen in kdo je že s svojim rojstvom zapisan večnemu pozabljenju. Ogledal sem si grobove znamenith Slovencev, ki so s svojimi deli očeti pozabljeni, ki so večni.

Na severni strani starih grobov profesor Ivana Tušeka in Andreja Smoleta.

Ob istem zidu vzhodno leži Bartholomeus Kopitar z latinski podatki o rojstvu in smrti in besedami Slovenske Matice: Smrtni ostanki Kopitarjevi, ki so nad 53 let počivali pri sv. Marku na Dunaju, so bili v dnevino prepeljani in tukaj slovensko pokopani dne 12. vinotoka 1897.

Na južni strani ob zidu je grobniča Crobatka, ki je slaven, ker je slaven Prešeren. Tu sta še Cimperman in Jožef Kessel, lesni intendant národního divadla v Praze.

Sredni pokopališča ob starem zidu so po vrsti grobovi dr. Janeza Bleiweisa, urednika »Novice« itd., Antonisa Linhartia, carniolae

historiographa, župana Joh. Nep. Hradecky, spomenika Valentina Vodnika z zanimimi verzji: Ne hzhere ne sina po meni ne bo, dovolj je spomina, me pesmi pojo, ki so ga postavili l. 1819 in popravili 1839. »operati«. Temu sledi spomenik Matija Zopha z besedami: Jesike vse Evropo je užene govoril, ki tem thim grobu spi, umetnosti le ljublj, je, sgubljene mu bile so ure, ko njim sluhil ni. Mladenzham v Reki, v Lvovu in v Ljubljani netrudni uženik je um vodil mojo pozornost in ponudil sem se mu, da ga popeljem v grob velikega slovenskega pesnika.

Ogledal sem si še spomenike Poljaka Korytka in Jurčiča itd.

Pri sv. Krizu

Pokopališče pri Sv. Krizu. Koliko žalosti, gorja in trpljenja je že video in zakrilo za večno. Grob pri grobu, gomila pri gomili, kjer trohne tripla naših prednikov in kjer strohne tudi naša tripla.

Zadnje dni je oživelo pokopališče pri Sv. Krizu. Trumoma prihajo Ljubljanci, avto za avtom drvi po Kette-Murnovi cesti in se ustavlja pred vratim, za katerimi vlada večni mir in pokoj. Razhajajo se množice na vse strani, iščijo grobove svojcev, znancev in prijateljev. Pred vratim stoji raka kopica ljudi. Ženske in otroci. Večinoma siromaki, ki bi radi zaslužili par dinarjev. Skoro vsilivo ponujajo vojo pomoč. »Želite peska? Ali naj vam uredim in popravim grob?« Pripravljene imajo motike in samokolnice, grablje in drugo potrebitno orodje. Vozijo pesek in mah, nosijo in prevažajo košare v venci, cvetje in sveče, v očeh ti berejo sleherno željo in če bi kdo hotel, bi mu izkopal tudi grob . . . Vsem se pozna obrazih beda, horna njihova obleka in obutev priča o siromosti, ki vlada med oskrbniki. Danes je dan pre vsemi svetimi, a že miglja na svetni poljni na tisoče lučic.

Vsako leto je večje število grobov, polni se pokopališki prostor, kmalu bo premalo prostora.

Najbolj žalosten vtič napravljajo zapuščeni in pozabljeni grobovi. Človek se nehote zamislil, kdo vidi grobove, ki so ostali pozabljeni, zanemarjeni. Nikogar ni, ki bi jih ogrel, ni roke, ki bi položila cvetko na zapuščeno gomilo. Bedni kakor v življenju in zapuščeni so ostali tudi po smrti. Saj tudi po smrti ni enakosti. Enakost je samo v tem, ker mora umreti i siromak i bogataš. Za pokopališčkim zdonom imajo sicer vsi mir, enaki pa le niso. Bogatin si zgradi mavzolej in ima na grobu krasni spomenik. V kovinski krstki pa položi na grobničko v rodbinsko grobničo. Nikogar ni, ki veče tegi ali onega tržnega organa s to ali drugo prekupčevalo življa, vrši nadzorstvena služba povsak pristransko, in da dalec slike razmerjuje s polno protivrednostjo, je prepričen obupni in brezplodni borbi za obstanek ter za kratek dobo ne bo mogel več vzdržati bremen, ki jih vali na njegova ramena mestna občina v obliki najrazličnejših daletav, pa naši se že te daletave imenujejo gostačina, kanalska pristopljiva, vodarjava ali kakor drugače.

Poudarjam, da so ta bremena emlinitvene ne posredne prirode, ker sone na najemniku in ne na hišnem lastniku.

3.) Tržna anketa na mestnem magistratu, obstojača z producentom, je izredna na naslov ljubljanskih konzumentov težko žalitev, ki je odločil, da zavrnja vse žalitve, izvedenih v pravljicah z obupnimi obupnimi sudilišči, zato žalitve mesto, ki bi moral po svoll avtonomiji nuditi zaščito za konzumente, kakor producentu. Državni nameščenec, privatni nastavljenc in delavec dajejo danes duško svojega ogorčenja nad žalostnim dejstvom, da je mogla mestna občina pod svojim okriljem dopustiti ta iznudila in da se v danem trenutku ni zadostno zavedala načela, ki ji mora prispadati pri obr

Dnevne vesti.

Kalvarija kronske vpokojencev. Največji bedi in pomajkanju so prepričeni kronske vpokojencevi, ki že deset let zmanjšujejo, da bi jih država usmiličila in da bi jim plačevala pokojnino v dinarjih, s katerimi bi se mogli vsaj skromno preživljati. Že takoj po osvobojeњu so bili kronske vpokojencevi oni, katere se je vladala najmanj zmenila. Pozabljeni, sestrani in obupani so tudi zdaj, ko obhajajo 10-letnico osvobojenja in ujedinjenja. Njihovi zastopniki so že opetovano trkali na vrata raznih ministrstev v Beogradu, toda vse prošlo in pritožbo so ostale glas vpijajočega v puščavi. Vlada jih je tožila z obljubami, pri katerih je tudi ostalo. Že opetovano so jim obljubili, da bodo v najkrajšem času prevedeni na dinarske pokojnine, toda ta najkrajši čas se večeža 10 let, a beda kronske vpokojencev je vedno večja. Nekatere prejemajo mesečno 300 do 500 krov, med njimi pa so tudi taki, ki jim daje država mesečno 40 krov. Ker so hodili brezuspešno od Poncija do Pilata in ker za te nesrečne vlada nima srca, so sklenili obrniti se s posebno spomenico na kralja in ga prositi, naj se on zavzame zarne. Spomenica bo te dni sestavljena in poslana kralju. Kronske vpokojencevi upajo, da bo na kraljevo intervencijo končno vendarne rešeno vprašanje njihovih pokojnin. Če jih že ne izenačijo s srbskimi vpokojenci, naj bi jim vsaj priznali dinarske pokojnine.

Naša vojaška delegacija v Brnu. V pondeljek zvečer je prispevala naša vojaška delegacija pod vodstvom generala generalnega štaba Petra Pešića v Brnu, kjer je v salonskem vagonu na kolodvoru prenočila. Včeraj zjutraj so jo pozdrevili na kolodvoru oficijelni zastopniki vojaških in civilnih oblasti. Na kolodvoru je bila častna stotnila z vojaško godbo, ki je začela ob državnih himni. Popoldne so si gostje ogledali zanimivosti Brna, zvezčer jih pa je prišel deželni vojaški poveljnik general Voječkovsky banjet. Iz Brna se vrne naša vojaška delegacija v Beograd.

Češkoslovaški Narodni dom v Beogradu. V nedeljo dopoldne je bil ob udeležbi zastopnikov dvora, vlade in številnih gospodov češkoslovaške kolonije svečano otvoren češkoslovaški Narodni dom v Beogradu. Prosvetni minister je v pozdravnem govoru naglašal, da priča veliko število šol in knjižnic, kako hrepeni vsak Čehoslovak po kulturnem napredku. Češkoslovaški poslanik Jan Šeba je naglašal, da bo češkoslovaški Narodni dom v Beogradu še tesneje združil oba naroda. Po pozdravnih govorovih zastopnika beograjske občine in predsednika Češkoslovaške-jugoslovenske Lige Trifunovića so govorili še v imenu upravnega sveta češkoslovaškega Narodnega doma bančni ravnatelj Kavka, v imenu čeških društev v Jugoslaviji ing. Hršič, v imenu češkoslovaške kolonije pa njen predsednik dr. Višek. Češkoslovaška kolonija je poslala kralju Aleksandru in predsedniku Masaryku pozdravne brzojavke. Na češkoslovaškem poslaništvu v Beogradu se je vrnila v nedeljo velika recepcija.

Iz sodne službe. Za višjega dejelno-sodnega svetnika je imenovan doželnosodni svetnik naslovom in značajem viš. dejelnega svetnika pri okrožnem sodišču v Celju dr. Hinko Stepančič.

Sestanek arbitrijentov idrijske realke iz leta 1913 v svrhu proslave 15-letnice mature se vrši na željo večine tovarisev v soboto dne 3. novembra ob 20. uri v beli sobi kolodvorske restavracije v Mariboru.

Ustanove za uboge onemogle obrtnike in trgovce, odnosno njihove vdove. Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani razpisuje za l. 1928 za uboge onemogle obrtnike in trgovce, odnosno njihove vdove več ustanov po 150 Din. Prošnje naj se pošljajo Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani do 31. novembra 1928. Priloži naj se jih od občinskega in župniškega urada potrjeno dokazijo, da je proslilec obrt ali trgovina samostojno izvrševal, da sedaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog, oziroma da je proslilka onemogla uboga vdova bivšega samostojnega obrtnika ali trgovca.

V našo državljanstvo je sprejet delevac iz Topolščice Avgust Krivec.

Iz državne službe. Politično upravni uradnik pri velikem županu v Mariboru Dominiku Dereani je premeščen k sreskemu poglavari v Konjicah.

Konferenca Jugoslovenske Matice v Splitu. Jutri se prične v Splitu konferenca Jugoslovenske Matice, katere se udeleže delegati iz vseh krajev države, v prvi vrsti iz Zadra, Splita, Dubrovnika, Beograda, Zagreba in Ljubljane.

Slovenci v Ameriki. V kraju West Allis je umrl gostilničar Alojzij Lončarič. Bolehal je že delj časa na možganski bolezni. Pokojni, ki je bil star 42 let, je bil doma iz ptujske okolice. V Ameriko je prišel pred 20 leti. V istem kraju je izvršil samomor 19 letnega France Cirej, a v pondeljek 8. oktobra je tam premiril v starosti 70 let g. Kramar. Pokojni je bil doma iz Solčave v Savinjski dolini. Tragična smrt je doletela nekega Slovenca iz Port Washingtona. Stanoval je skupaj z nekim Poljakom v železniškem vagonu, v katerem je nastal požar. Ogenj je nesrečneža menda zalobil v spanju in sta popolnoma zgorela. Pokojni se je

menda pisal Marzidovšek in je bil baje doma iz ptujske okolice.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo oblačno in z neznanimi padavinami. Včeraj je bilo po vseh kraji naše države oblačno in povsod, razen Skopja, je deželo. Največ dežja so imeli v Zagrebu. Vreme je še vedno toplo. V Beogradu je bilo včeraj 25,2. v Splitu in Skopju 21, v Mariboru 16, v Zagrebu 15, v Ljubljani 13 stopinj. Danes zjutraj je kazal barometer 764 mm, temperatura je znašala 11 stopinj. Vreme se obrača polagomo na bolje.

Pri obdelosti, ghtu, sladkorni bolezni vam izboljša. Franz-Josef grenčica prehravo. Stevilna strokovna poročila potrjujejo, da so tudi na protinu in sladkosečnosti bolni prav zadovoljni z učinkom vode »Franz-Josef«. Dobri se v vseh lekarnah, drogerijah in specijalističnih trgovinah. 26-T

Za Ciril-Metodovo družbo so nabrali gostje na svatih gosp. Blaža Jegliča v Tržiču 154,50 Din. Lepa hvala darovatev!

Fotoaparate kupite najboljše pri Fr. P. Zajec optik. Ljubljana. Starl trg 9 53-T

ADRESAR

mesta Ljubljane in okolice se zopet dobi v vseh knjigarnah in pri založništvu: Adana družba z o. z. Ljubljana. Kongresni trg 3.

Iz Ljubljane

Iz Obletnika smrti ge. Milene Žerjavove. Dne 2. novembra poteka že leto dni, ko je za vedno zatisnila svoje blage oči ga. Milene Žerjavova, soprga narodnega poslance in ministra n. r. g. dr. Gregorja Žerjave.

Iz Dve novi tovarni v Ljubljani. Kakor izvemo, bosta v najkrajšem času zgrajeni v Ljubljani dve novi tovarni. Ena zgradi tovarniški Kopac, drugo znana avtomobilska tvrdka »Steyer«. G. Kopac prične svojo tovarno graditi v kraticem, dočim se zgraditi »Steyerjeva« tovarna pomlad.

Iz Operni pevec g. Hugo Zathay v Ljubljani. Te dni prispe v Ljubljano operni pevec g. Hugo Zathay, bivši član ljubljanske opere. G. Zathay, ki je na turnej po Jugoslaviji, nastopi tudi v Ljubljani.

Iz 11 let napornega dela. Danes je minilo 11 let, od kar je vstopila v službo v uredništvu »Slovenskega Narodnega strojepiska« gdž. Milica Kunčeva. Kdor pozna naporno novinarsko delo in kdor ve, koliko truda, potrpljenja in življenje napotnosti zatevajo strojepisce osobito v uredništvu, bo priznal, da god. Kunčeva zasludi, da se je ob 11letnici napornega dela spomnimo. Kot prvovrstna strojepiska je prišla iz pisarne pokojnega dr. Ivana Tavčarja 31. oktobra 1917 v uredništvo našega lista, kjer že polnih 11 let z njej lastno vestnostjo in marljivost opravila naporno službo. Vsi imajo radi in vsi ji želijo, da bi ostala tako pridna, kolegjalna in požitkovna še mnogo let.

Iz Kino dvor: »Kurtizana«.

Iz Naša lepšega načina, da počastimo spomin svojih pokojnikov, kakor da se obezem z njimi spomnimo onih, ki jim življenje ne obeta nič dobrega, ki bi v vrtincih brez dvoma našli svojo duševno in telesno pogubo, če bi ne bilo dobrotljive, človeko-ljubne roke, ki jih se pravocasno potegne na resnični breg ter jim potem nudi ono moralno in materialno oporo, s katero morejo postati dobrji, koristni člani Sloveške družbe. To vzvišeno nalogu si je nadelio društvo »Skrb za mladino«, ki mu je namen, da skrb za zanemarjeno, zapuščeno deco, katera od svojih starjev ali njihovih namentevnikov ne dobiva take oskrbe, kakor bi bila potrebna za njen razvoj, in sredstva za izvrševanje te naloge naj bi dobivalo društvo iz dobrotljivih, radodarnih rok našega občinstva. Društvo se v resnici ni motilo, ko je računalno na rododarnost ljubljanskega in okoličnega občinstva. Žal je zamislio in tudi izvedlo svojo nabiralno akcijo spomočjo tako imenovanega »Štetja posetnikov grobov« ob Vseh svetih in občinstvo je pokazalo, da umet akcijo, in je tudi v resnici kar najradodarnejše sodelovalo pri njej. Skoraj 25.000 darovalcev je moglo zabeležiti društvo in s tem daroviti društveni zaklad za zgradbo »Dečjega doma«. Aleksandrovem na otoku Krku nastrela na lepi znesek 70.000 Din. Ker društvo izvede to akcijo tudi za letošnje Vse svetle v bodo torej jutri, ko bodo zopet tisoči občinstva prihajali in naša pokopališča, ves dan predstavnik društva »Skrb za mladino« s svojimi steklenimi nabiralniki pred vhodi na pokopališče vladljivo naprošali posetnike pokopališč, da bi se z manjšim ali večjim darom — samo po eno novčaniku: parško, dinarsko, papirnatno — spomnili uboge, zanemarjene mladine, smo prepričani, da bo statistični i gmotni uspeh tega štetja letos že znatno boljši kot je bil lani. Zato pa naj tudi res mlhče, ki bo ju tri poseti pokopališče pri Sv. Križu, pri Sv. Krištofu, v Štefanji vasi in na Viču, ne zavrne nabiralcev, društva »Skrb za mladino« in s primernim darom omogoči društvu, da bi čim prej moglo nuditi naši moralni in gmotni podpori potrebljani vsem zdravstvenim, obenem pa tudi vsem moralnim zahtevam odgovarjajočo oskrbo v svojem »Dečjem domu!«

821-n

Iz Pravilice za deco. Kakor vsako leto, priredeš tudi letos »Atenske priljubljene pravilne popoldneve, ki bodo nudili našim malim mnogo zabave in podkuda. Prvo pripovedovanje se vrši v petek, dne 2. novembra t. l. v beli dvorani hotela Union ob 5. uri popoldan. Pripravlja gospa Manica Komanova.

Iz Nacionalisti! Kakor vsako leto, počastimo tudi letos spomin žrtev avstrijske justice na Suhem baježu. Cerkvene obrede opravi župnik g. Barle. Zbor v četrtek 1. novembra ob pol 11. dopoldne na vojaškem strelšču, odkoder odkorakamo skupno s pesci pri temi: 80-letnica.

Iz Mošti, krvavice, Ahačevia 5.

Iz Društvo »Treznost« ima svoj redni sestanek danes 31. t. m. na moškem učiteljskem ob pol 8. uri zvečer. Predaval bo pisanec br. Cerkvenec o temi: 80-letnica znamenstvenika in abstinenta dr. Forela. — Vstop je dovoljen vsakomur.

Iz Jadranšči! Danes zvečer ob 20. se vrši XVIII. redni občni zbor JNAD »Jadranšči« v društveni čitalnici. Z ozirom na važen dnevnih redov (volitve v Svet slušateljev ljubljanske univerze) je udeležba za stare člane in novice obvezna! Pridite točno! — Odbor.

Iz Vojni invalidi se pozivajo k udeležbi slavnosti pred spomenikom judenburških žrtv na Suhem baježu. Cerkvene obrede opravi župnik g. Barle. Zbor v četrtek 4. ura pri Sv. Križu. Tvorili bodo krog okoli spomenika. — Udrženje vojnih invalidov.

Iz Občni zbor Društva učiteljev glasba za Slovenijo v Ljubljani je preložen na nedeljo 4. novembra 1928. Vrši se ob 10. uri dopoldne v salunu pri Mraku, Rimska cesta. — Odbor.

Iz Danes »Elitni družbeni plesni večer ob 8. zvečer v balkonski dvorani Kazine. Vstop strogo proti vabilu. Nove prijave in reklamacije vabil istotam. Aranžma: Jenko.

Iz »Četrtekov plesni tečaj — šole Jenko: jutri odpade ter se naj posetniki udeleže »Sobotskega plesnega tečaja« v balkonski dvorani Kazine.

Iz Predavanje o Visokih Tatrach. Občinstvo opozarjam na slavnostno predavanje o Visokih Tatrach, ki ga priredi SPD v pondeljek 5. novembra ob 20 v veliki dvorani hotela Union v proslavo 10letnice češkoslovaške republike. Predavanje bodo spremljale krasne sklopne slike in prepričani smo, da bo občinstvo v polni meri zadovoljeno, saj so Visoke Tatre eno najlepših pogorij v Srednji Evropi. Predavanje bo naš znani planinar in planinski publicist dr. I. C. Oblak. Pred predavanjem bo imel predsednik SPD pozdravni govor, za njim pa govoril češkoslovaški konzul dr. Resl.

Iz Krstna slava komandanta 16. artillerijskega polka. Komandant 16. artillerijskega polka polkovnik g. Cedromir Jovanovič slavi slavni dan svoje krstne slavo in vabi vse znance in prijatelje, da ga osebno počaste v topničarski vojašnici. G. polkovnik Jovanovič si je pridobil v kratkem času svojega služovanja v Ljubljani splošne simpatije in ima tudi med civilnimi prebivalstvom mnogo iskrenih prijateljev.

Iz Gostilna pri »Fajmoštri« priporoča izbornico dolensko portugalco, liter 16 Din in sladek mošt, liter 12 Din. 825-n

Nedavno smo poročali, da so orožniki ustrelili na begu roparja Berglesa, ki je pred meseci oropal in umoril v Bitolju bogata Danabaša. Orožniki so roparja kmalu uveli in zaprli. Nekega dne ga je orožnik spremil iz zapora na sodiščo. To priliko je ropar porabil za beg, ki se mu pa ni posrečil, temveč ga je stal življenje. Orožnik je strejal za bežečim roparjem in ga smrtno pogodil. Sodišče se je seveda potem zanimalo, kdo je prav za ropar Bergles. Ugotovilo je, da ropar izvira iz neke ugledne aristokratske rodbine. Mati ustreljenega vromilca je bila neka Rozalija plemenita Bergles, čije rodbinje že zelo starla in sega nazaj do Karla Velikega. Rozalija pl. Bergles se je svoječasno zanjila v avstrijsko občino Antonia Schmidha. Njen oče je bil proti tej zvezni in zato je lepa Rozalija pobegnila s svojim ljubčkom od doma. Anton Schmid je tudi odpovedal službo in se je naselil v neki vasici na Hrvatskem. Tu se je begunčema rodil sin, ki sta mu dala ime Rudolf. Za Antonom Schmidom so začeli težki časi. Denarja mu je zmanjkovalo in silil je ženo, naj odšteva s svojim staršem, da bi skrbeli za njene otrok. Rozalija pa tudi na hotelu svojega otroka dala staršem, ki so jo zapodili od hiše. Rozalija je baje zapustila tudi svojega ljubčka in odpotovala v Ameriko. Z bornim zaslužkom je preživila malična Rudolfa, ki je pa, ko mu je mati umrla, popolnoma propadel. Padal je vedno globlje. Postal je ropar in vložilec, dokler ga ni zadele smrtno krogla iz orožnikove puške, ko je hotel pobegniti. Res tragična usoda nezakonskega otroka.

Iz »Slovenec« je bila izvrsena v Zagrebu tativna, kakršne se dogajajo na vodnjih mestih, posebno v Ameriki. Neznan zlikovec je ukradel avtomobil iz garaje in pohegnil z njim. Policija je bila takoj alarmirana, toda zlikovca ni mogla najti ker je pohegnil. Šofer, lastnik ukradenega avta, je razglasil, da da nagnalo 2000 Din tistem, ki mu najde avto znamke Fiat ř. št. 20307. Avto se res našla v Banjalukovi. Po tativni je začela tudi banjaluška policija paziti na avtomobile. Opazila je, da je vitez značilnost, da je pojavil na tativni. Šofer, lastnik ukradenega avta, je razglasil, da je pojavil v mestu avto, ki je vozil potnik proti nizki odškodnini v okolico. Po tativni v Zagrebu se je policija začela zanimati za ta avto, toda ni ga mogla najti. Še zvečer ga je našla v neki zakotni ulici pokvarjenega na cesti. Stevilka in znamka sta se ujemali s številko in znamko v Zagrebu ukradenega avta. Potnik je zavil v Ameriko. Zadnjič je bila vložila ž

HALO! RADIO FRANC BAR

Ljubljana, Mestni trg 5/1.

Roger de Beauvoir:

Sužnja

Roman.

Ziana, — je spregovoril znova, — čas hiti, bojim se, da nocoj ne bom mogel govoriti z Niegovo Visokostjo dožem. Pojdji in opraviči me pri njem. Saj poznal njegovo dobrotnost. Upam, da se ne boli bala, ko spregovoril s teboj.

Tako, oče, takoj... toda priznati moram, da bi šla raje v cerkev molit za Taddea, kakor pa da bi se tu prehrivala skozi gnečo.

Ziana je odšla, zatopljena v svoje misli. Igra je bila v polnem razmahu, a vendar je vladala grobna tišina.

Alessandro je stal za mizo, kjer so igrali farao. Brez najmanjega zanimanja je opazoval igro. Kar ga je zdramila iz zamislenosti maska z zabočki.

Pod rokami tega moža se je vrstilo zlato in srebro tako hitro, da bi človek mislil, da mu pomaga sam vrag ali da je vsaj v zvezi s kako nevidno silo. Ker je moral vladati v dvoranu popolna tišina, se ni napal nikči govoriti z njim.

Vrag ga vzemi, — je zamrmral markiz, — veste, dragi vitez de la Plumardiere, zdi se mi, da imam opraviti s čaravnikom.

Markiz de Saluces, — je odgovoril vitez de la Plumardiere, — kot mornar sem vajen vsakega vremena. Zatiše ali vihar, sreča ali nesreča, meni je vseeno. Ravnjajte se po meni.

Tristo vragov, vam je lahko govoriti tako. Toda če bi imeli na mizi šest tisoč duktatov. Kakor jih imam jaz, bi govorili drugače.

Bogme, markiz, blagajna tegata tujica je vedno prazna in polna. Zdi se, da jo prazni in polni čarobni prstan gorské vile. Bogme, mnogo igračev sem že videl v Benetkah, toda tale vtakne vse za pas. Kdo neki je.

Neznan maska je igrala tisti večer res kakor človek, ki mu pomagajo vse peklenske sile. Mrmraj je: igram, spodnja karta izgubila, desetica dobiva, kakor flegmatičen upravitelj, ki igra na-

mesto svojega gospodarja. Seveda je bilo na mizici kraj njega več zabočkov, polnih cekinov in dočim so igrači dobili zlato na kuščke, je stresal na mizo nove kupe duktatov.

Koliko na damo? — je vprašal markiz držeč roko na igračevem zavoju.

Dvajset tisoč duktatov! — so

Dvajset tisoč duktatov!

Dvajset tisoč, gospoda, — je od-

govoril neznanec in nadaljeval uspešno igro.

Gospod, — je dejal dož in ga potegnil v stran, preden so reditelji napovedali nadaljevanje igre kdor igra tako kakor vi, je ali Theodor Corner, izgnan pred leti iz Benetk zaradi svojih dolgov, ali pa mož, ki mu pravijo David Gruss.

In presenečeni dož je napeto pričakoval, kaj odgovori zagonetna maska.

Ne prvi, ne drugi, Visokost, — je odgovoril neznanec. Obrnil je Alessandru hrbet in sedel znova za mizo.

Bodisi da je neznanec izpremenil svoj glas, ali pa je nalač gospodil zamoto tako, da dož ni spoznal v nem moža, ki mu je pokazal pri židu zaklad.

To bo kak pustolovec iz Padove, ki hoče pognati nocoj vse premoženje, — je pomislim dož. — Morda je kak plemeč, ki je zašel v dolbove, pa bi rad priigral toliko, da bi jih poravnal. Temu nenasitenemu kavalirju bi ne zadostovalo niti vse zlato iz državne blagajne. Igra zase ali za svojo ljubico, igra brez nervoznosti, molče in brez zaveznika. V tem tiki skravnost, ki me najbolj vzemira. Snošč sem ravnal kot tolovaj in ničvrednež. Okradel sem žida, ko je trdno spal, in izročil sem Benetkom zaklad, zakopan v njegovem brlogu. Ta zaklad je blagoslovil patrijarh, dobili so ga moji vojaki. Čegav je bil? Ne vem. Toda Benetke so morale preprečiti svojo katastrofo. Benetke so se morale oborožiti. Židi jim niso hoteli dati zlata

Strokovna Radio tvrdka!

Specijalitet: Kompletan 3-cevni RADIO BAR aparat, z akumulatorjem, anodo, antenskim in zemeljskim materialom, zvočnikom le Din 1950.—

Vsa Evropa v zvočniku

Kompletan detektorski aparat, s podstavkom za kristal in kristalom, slušalko, antenskim in zemeljskim materialom le Din 245.—

Zaradi ugodnega nakupa in velikega konzuma cene sestavnih delov globoko znižane

Glavno zastopstvo tvrdke F. HORN.

Dunaj, za NEUTROVOKS-aparate.

Z neutrovoksom poslušate ne samo Evropo,

marveč tudi Ameriko!

Tudi ženske se odlikujejo v letalstvu

Lady Heath in lady Bailey sta preleteli Afriko. — Obe sta bili opetovano v smrtni nevarnosti. — Ena je dosegla višinski, druga pa rekord na daljavo.

Polet nad afriškimi džunglami je prisel zdaj v modo in je najbolj priljubljen med ženskami. Nedavno je žena južnoafriškega milijonarja lady Bailey srečno preletela od Londona do Kapstadta. Nekaj dni pozneje je preletela iz Kapstadta v London lady Heath, znana prej pod imenom Elliot Lynn. Ti dve dame sta dosegeli rekord, za katerega bi se odločili le najdržnejši letalci.

Polet nad Afriko je zelo nevaren. Poleg nenadnih vremenskih izprememb prežite na letalce divja plemena, ki sovražijo aeroplane. Leteti je treba nad žrelci vulkanov in ogromnimi pragzovi, kjer je smrt neizogibna, če mora letalec pristati. Toda obe Angležnici se naporov in smrtne nevarnosti nista ustrašili. V zraku sta se srečali nad Srednjim Afrikom, lady Bailey je letela proti jugu, lady Heath pa proti severu. Obe sta bili opetovano v smrtni nevarnosti in le srečnemu naključju je pripisati, da sta se rešili.

Lady Heath je dobila med poletom nad Rodezijo v višini 8000 čevljev naenkrat solnčarico. Pred očmi se ji je stenilno v vse se ji je delo črno. Napele je vse sile in se začela previdno posušati. Srečno je pristala sredi afriške džungle. Divjak si jo našli čez nekaj ur nezavestno in jo odnesli v najbližjo kolibko belokozca, ki ji je nudil prvo pomoč. Ležala je več dni, predno si je toliko opomogla, da je mogla nadaljevati polet. Tudi lady Bailey je komaj ušla smrtri sredi Afrike. Hotela je pristala v taboru, kjer imajo misijonarji postojanko. Bila je samo nekaj čevljev nad zemljo, ko jo je zgrabil močan zračni vrtinec. Aeroplan se je prevrnil in padel na tla. K sreči je ostala junaska letalka nepoškodovana.

Med obema letalkama je vladala huda konkurenca. Vsaka je hotela biti prva žena, ki preleti Afriko. Konkuri-

rali sta tudi v Angliji, kjer je hotela ena pobiti rekord druge. Ena je dosegla višinski, druga pa rekord na daljavo. V zgodovino poletov ob teh častihlepih dam je posegel mlad mož s svojo ženo, ki je napravil ženitovanjsko potovanje z aeroplano. To je bil poročnik Bentley, ki se je tudi odločil za polet iz Londona v Kapstadt. V Kapstadt je imel izvoljenko in ko je srečno dosegel svoj cilj, se je poročil. Napravila sta ženitovanjsko potovanje po zraku in se med poletom sta sklenila vrniti se v London. Spotoma sta opazila letalo lady Heath, ki je dobila med poletom solnčarico in občitala sredi pragzoda. Ta čas se je raznesla vest, da so se nekatera plemena v Sudanu uprla in da je nevarno letati nad tem ozemljem. Poročnik Bentley je predlagal, da letela lady Heath nad Sudandom z njim. Lady Heath je pristala na to in čez nekaj dni sta startala skupno.

Lady Bailey je dosegla kot letalka še druge prezenetljive uspehe. Preletela je Sredozemsko morje in pristala v Kairu. Tu jo je čakalo neprjetno presečenje. Angleške oblasti so ji sporočile, da ne more nadaljevati poleta nad Sudanom, ker ne morejo prevzeti odgovornosti za njeno življenje. Toda njen prijatelj jo je opozoril, da je lady Heath s poročnikom Bentleym preletela nevarno ozemje in brzojavil je poročniku, naj spremišča tudi njo. Bentley je odgovoril, da jo pričakuje v Hartumu in da bo spremjal nad nevarnim ozemljem. Spremjal jo je do Malakala, ob koder je nadaljevala polet sama. V Taboru je zgrabil nieno letalo močan zračni vrtinec tako, da se je razbilo. Brzovila je svojemu možu po novo letalo, v katerem je srečno dospela na cilj. Lady Heath je priletela v London nekaj dni pozneje, nego lady Bailey v Kapstadt.

Znižane cene -- Cene znižane

Velika izbira: žepnih robcev, rokavic, NOGAVIC FLOR in VOL-puloverji, topice za dame in gospode, svileni šali, Srajce, ovratnike, kravate, DISEČA MILA. — Kompletne potrebitvine za sivilje, krojače čevljarie in tapetnike. — Vezenine in čipke

pri Josip Petelinč, Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika (ob vodi)

Oglejte si zaloge in se boste prepričali!

Žaganje drv

z motorno žago. Uran Franc, Vilharjeva cesta. Telefon 28-20. 16-T

Moško suknjo

črno, skoraj novo, za srednjo moško postavo, ugodno prodam v Rožni dolini, cesta VI. št. 4/1.

2020

Službo vratarja

ali nočnega čuvanja išče invalid. Ponudbe na upravo lista pod »Takošnji nastop«/1978.

PUH - PERJE R. MIKLAUC LJUBLJANA

Velika izbira — najnižje cene

Dvakratno od Din 1000—

Sivalni stroji od " 1400—

Otoški vozički od " 240—

Motorji po najnižji centi.

Oglejte si pred nakupom načalo. Prodaja na obroke. —

Ceniki tranko.

Tribunačna cesta 51.

Mag. št. 33086—ref. Ib

RAZGLAS.

Na podstavi § 44 občinskega reda za mesto Ljubljana ter § 103 in 105 ljubljanskega cestno-policijskega reda odreja mestni magistrat ljubljanski sledete:

1. Izpraznjevanje in čiščenje greznic ter odvažanje gnojnice in drugih smrdljivih, ostudnih predmetov se smejo vršiti le na sledeni način:

2. Fekalije se smejo prevažati po sledenih cestah: Karlovski, Cojzovi, Rimski cesti, Krakovskem nasipu, Trnovskem pristanišču, Bleiweisovi cesti, Dunajski cesti (od prelaza naprej), Vilharjevi, Savski, Kette-Muršovi, Ahacljevi, Zaloški cesti, Škopji ulici, Poljanski cesti (od Ambroževega trga dalje), Domobranci cesti, Za gradom ter najblžjih ulicah in cestah, ki vodijo na te prej imenovane ceste, kakor tudi po onih, ki vodijo do imenovanih cestah v predmestje in okolico.

3. Strogo je prepovedan prevoz fekalij po naslednjih cestah: po Kongresnem trgu, Dunajski cesti do prelaza, Masarykovi in Resljevi cesti, Slomškovi in Vidovdanski cesti (od Tabora proti mestu), Sv. Petra cesti, po Jubilejnem mostu, Pred Škopijem, Mestnem in Starem trgu in po vseh ulicah in cestah, ki leže znotraj pravkar označenega kroga cest in ulic.

4. Iz greznic v sredini mesta med Wolfovo in Šelenburgovo ulico, Dalmatinovo in Frančiškansko ulico je dovoljeno odvažati fekalije le s hermetsko zaprtim mestnim motornim vozom.

5. Vozovi in posode morajo biti neoporečeni in zaprti, da je vsako onečiščenje cest izključeno. Za čiščenje in prazenje greznic ter prevažanje njih vsebine je dovoljen le čas od 23. ure ponoči do 5. ure zjutraj.

6. Hlevski gnoj se sme prevažati le v vozovih, ki popolnoma onemogočajo vsako stresanje gnoja po cestah in to brez časovne omejitve.

Te odredbe so bile sprejete v redni javni seji občinskega sveta ljubljanskega dne 18. septembra 1928 ter se s tem objavljajo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 24. oktobra 1928.

Zupan:

Dr. Dinko Puc, l. r.

Slike za legitimacije

izdaje najboljši fotograf Hugo Huber, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 25.

89/T

Prva in naistarejša tvrdka s klavirji

A. Fiedler & Sohn

Gradec (Stajerska), Bismarckplatz 2.

Zastopstvo veletvrdk Bösendorfer, Stingl-Originalini, Pallik, Nemetsche-planinov ltd.

Plačilne ugodnosti tudi za inozemstvo!

Avto vožnje

z zaprtem 6-sedežnim vozom za Vseh Svetih in naprej prevzame garaža »Express», Vegova ulica 8. Tel. 2792.

2096

Snežne čevlje

in galobi dajte v popravilo samo strokovnjaku Avg. Skofa, Čevljarski, Boštanjov trg štev. 1 za Jramske gledališčem.

94/T

Črna suknja

še dobro obrajenja, naprodaj. —

Štrelična ulica 33.

2034

V najem oddam

brez za 8 glav živine, stanovanje za 3 osebe, 2 veliki lopi, velik pod, 1 oral in pol zemlje oziroma travnika, je lahko tudi za stavbe event. prodam. Nabaja se na periferiji mesta Lj